

Viedeň - pozri *Ringstrassezeit*; *Ježišova kopija*, *Historické múzeum umenia*, *Albertina*, *Kasperle*; *Rakúsko*

http://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9E%D1%81%D0%BC%D0%B0%D0%BD%D1%81%D0%BA%D0%B0%D1%8F_%D0%B8%D0%BC%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B8%D1%8F

http://www.webumenia.sk/web/guest/graphic/-/staticresults?orderBy=DATING_ASC&items=14&query=&layout=gridLayout&images=true&searchFor=data&page=26

M. Wolgemut, W. Pleydenwurff: Vienna – Panónia (kolorovaný drevoryt, Norimberská kronika, 1493)

J. Hoefnagel, C. J. Visscher: Viedeň – Rakúsko (kartografická ilustrácia, 1609)

F. van Alten-Allen: Pohľad na Viedeň pred 2. obliehaním v roku 1683

Canaletto: Viedeň z Horného belvedéru (1758)

R. Alt: Katedrála svätého Štefana od skladov v Eisenplatz (1832)

J. Alt: - (19.st.)

viedenská modrá - Thénardova modrá/kobaltová modrá/tzv. mohamedánska modrá/smalt

Viedenská secesia - Dempseyová: v Mníchove roku 1892, Berlíne 1898, potom v Drážďanoch, Düsseldorfe, Lipsku a tiež vo Weimare protestovali mladí umelci proti neúnosnému obmedzovaniu zo strany starších na výstavách a proti umeleckej politike vôbec tým, že zakladali nezávislé spolky; Viedeň tej doby bola strediskom mimoriadnej a radikálnej intelektuálnej vitality: Sigmund Freud, skladateľ Arnold Schönberg, spisovateľ Robert Musil a architekt Adolf Loos (pozri *funkcionalizmus*) - tí všetci pôsobili vo Viedni; a viedenský výtvarní umelci neboli menej radikálni ako ich vrstovníci z iných odborov; viedenská secesia sa ustanovila 25.mája 1897 ako skupina deväťnástich výtvarníkov a architektov, ktorí sa rozhodli prerušiť zväzky s oficiálnym viedenským združením výtvarných umelcov; dodnes sú zo zakladateľov najznámejší maliar Gustav Klimt, architekti a návrhári Josef Hoffmann, Joseph Maria Olbrich, Koloman Moser; prvým predsedom sa stal Klimt; skupina odmietala starodávne štýly vyznávané konzervatívnymi akadémiami a obdivovala moderné umenie; obdobne ako William Morris a hnutie *Arts and Crafts* v Británii, ktorých názory citovali vo svojich prehláseniach, dávali príslušníci viedenskej secesie prednosť širšej definícii výtvarného umenia, takže doň začleňovali aj *užité umenie*, a boli presvedčení, že v náprave spoločnosti môže hrať umenie nezanedbateľnú úlohu; rovnako ako belgická skupina *Les Vings* poriadali viedenský secesionisti výstavy, na ktorých prezentovali súčasné svetové (aj *užité umenie*); na prvej z nich okrem členov secesného hnutia vystavoval a francúzsky sochár Auguste Renoir (pozri *impresionizmus*) a tiež Belgičania Fernard Khnopff a Henry Van de Velde, všetci bývalí členovia skupiny *Les Vings*; výstava mala taký úspech, že si secesionisti objednali u Olbricha návrh na stálu výstavnú budovu, Haus der Wiener Sezession; moderná funkcionalistická budova geometrických tvarov, striedmo zdobená rastlinnými a zvieracími motívmi, niesla nad hlavným vchodom nápis: „Každému veku svoje umenie, umeniu slobodu“; od počiatku boli viedenský secesionisti spriaznení s francúzskym *art nouveau* a nemeckým *Jugendstilom*; art nouveau sa v Rakúsku hovorilo *Sezession* stil; viedenský architekt Otto Wagner sa prezentoval návrhom stanice Karlplatz a „majolikovým domom“; od ôsmej secesnej výstavy (1900), na ktorej bolo vystavené britské *užité umenie*, mala na *Sezessionstil* dominantný vplyv činnosť škótskeho architekta Charlesa Renieho Mackintosha; pozri *Les Vingt*; O. Kokoschka

http://it.wikipedia.org/wiki/Secessione_viennese

viedenská siaha - *siaha viedenská*

viedenská škola dejín umenia - metóda *dejín umenia* a ich predstavitel'ov na viedenskej univerzite z počiatku 20.storočia (Wichoff, Riegel, M.Dvořák); zvýšené nároky na vedeckosť kritickej metódy, teória nepretržitého vývoja a rehabilitácia umeleckých epoch (neskororímske obdobie, *manierizmus*, *barok*); ako hlavný faktor vývoja považovaná vnútorná nutnosť zakladajúca *štýl*; prostredníctvom žiakov a nasledovníkov mala významný vplyv na rozvoj dejín umenia v našich krajinách (Birnbauer, Kramář, Matějček); pozri *kunsthistoria*; *sloh*; *škola*...

viedenská škola kultúrnych okruhov - smer založený na prelome storočia; vychádza z predpokladu, že každý tzv. kultúrny prvok bol vynájdený vždy na jednom mieste, z ktorého sa šíril kultúrnym kontaktom a migráciou obyvateľstva do iných oblastí; stejnorodé kultúrne prvky a tzv. kultúrne komplexy určitej geografickej oblasti tvorili tzv. *kultúrne okruhy*, ktorých postupnosť odrážala historický vývojový proces; (L.Frobenius, Graebner, W.Schmidt); *teória kultúrnych okruhov*; *odraz*

viedenský maliari - pozri *rakúski maliari*; *Akademie výtvarných umění vo Viedni (absolventi)*

[http://de.wikipedia.org/wiki/Kategorie:Maler_\(Wien\)](http://de.wikipedia.org/wiki/Kategorie:Maler_(Wien))

A

Ignaz Ablasser
John Quincy Adams (Maler)
Michael Aichhorn
Sabine Aichhorn
Rudolf von Alt
Anton Altmann
Rafael von Ambros
Carl Auböck (Maler)

B

Emma Bacher-Paulick
Rudolf Bachmann (Maler)
Alfred Basel
Carl Bobies
Otto Böhrer
Peter Bohr
Adam Brenner
Johann Michael Bretschneider
Anton Brioschi
Rudolf Buchner (Maler)

C

Carl Moritz Cammerloher
Hans Canon
Eduard Charlemont

D

Johann Daffinger
Josef Danilowatz
Inge Dick
Friedl Dicker-Brandeis
Georg Dieckmann
Franz Josef Dobiaschowsky
Josef Dobrowsky (Maler)

E

Erasmus Engert
Franz Eybl

F

Carl Fahringer

Anton Faistauer
Peter Fendi
Fritz Fischer (Maler)
Karl Flieher
Josef Floch
Friedrich Franceschini
Hans Frank (Maler)

G
Carlo Galli da Bibiena
Richard Gerstl
Karl Goldammer
Karl Goldblat
Hans Götzinger
Ludwig Ferdinand Graf
Ernst Graner
Conrad Grefe
Franz Xaver Gruber (Maler)
Stefanie Grüssl
Karl Friedrich Gsur

H
Rudolf Hafner (Maler)
Leopold Hauer
Carry Hauser
Xenia Hausner
Klara Hautmann-Kiss
Adolf Hirémy-Hirschl
Anton Hlavaček
Karl Hodina
Karl Hoffmann (Maler)
Joseph Holzer
Franz Horst

I
Paul Ikrath

K
Gustav Klimt
Alois Kolb
Julie Krafft
Edith Kramer
Heinrich Krause
Hermann Kremsmayer
Josef Kreutzinger
Olga Krieghammer
Johann Michael Kupfer
Beatrix Kutschera

L
Andreas Lach
Fritz Lach
Carl Lafite (Maler)
Ernst Lafite
Oskar Laske
Heinrich Lefler
Felix Ivo Leicher
Eduard Friedrich Leybold
Reny Lohner
Josef Löwy

Frans Luycx

M

Hans Makart
Anton von Maron
Moje Menhardt
Kurt Moldovan
Carl Moll
Joseph Mössmer

N

János Nádasdy

O

Ekke Ozlberger

P

Johann Nepomuk Passini
Erwin Pendl
Konrad Petrides
Karl Pippich
Ingeborg G. Pluhar
Karl Ludwig Prinz

R

Georg Martin Ignaz Raab
Anton Radl
Rudolf Ribarz
Eduard Ritter
Alfred Roller
Johann Michael Rottmayr
Karl Ruß (Maler)
Othmar Ruzicka

S

Ivo Saliger
Johann Michael Sattler
Martina Schettina
Friedrich Schilcher
Anton Schrödl
Franz Schrotzberg
Ludwig Schwarzer
Moritz von Schwind
Heinz Stangl
Josef Kamenitzky Steiner
Rudolf Swoboda (1859–1914)

T

Franz Werner Tamm
Otto von Thoren
Matthias Rudolf Toma
V
Eduard Veith

W

Ferdinand Georg Waldmüller
Max Weiler (Maler)
Gerhard Weissenbacher
Charles Wilda
Josefine Winter

Reimo S. Wukounig
Othmar Wundsam
Carl Wurzinger

viedenský umelci -

https://en.wikipedia.org/wiki/Category:Artists_from_Vienna

Viedenský maliar z 2. polovice 18.storočia -

http://www.webumenia.sk/dielo/SVK:GMB.A_5549

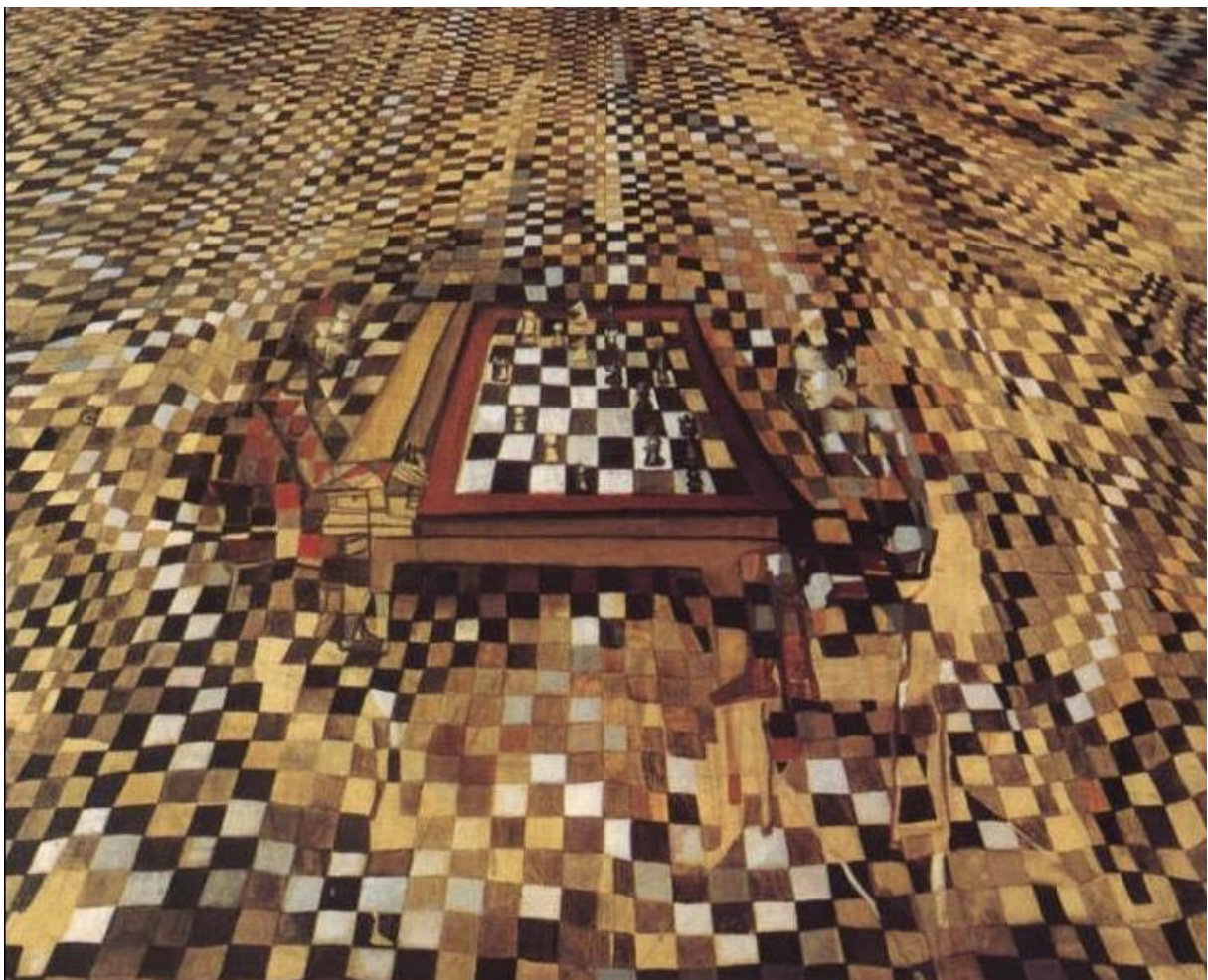
Viedenský maliar z 2. polovice 18.storočia: Svätá rodina s Jánom Krstiteľom (1751-1800)

viedenský palec - *palec viedenský*

Vieira da Silva Maria Helena - (†1992); portugalsko-francúzska abstrakcionistická maliarka; narodila sa v Lisabone v Portugalsku, vo veku jedenástich rokov začala vážne študovať kresbu a maľbu na Academia de Belas-Artes, vo svojich mladistvých rokoch študovala maľbu s Fernandom Léger, sochárstvo s Antoine Bourdelle a rytinu so Stanley Williamom Hayter, majstrami vo svojich odboroch; tiež vytvorila textilné vzory; v 1930 vystavovala svoje obrazy v Paríži; ten istý rok si vzala maďarského maliara Árpáda Szenes; po krátkom pobyte v Lisabone a na dobe strávenej v Brazílii počas druhej svetovej vojny (1940-1947), Vieira da Silva žila a pracovala v Paríži po zvyšok svojho života; prijala francúzske občianstvo v roku 1956 a dostala od francúzskej vlády Grand Prix National des Arts v roku 1966 ako prvá žena takto poctená; bola menovaná Chevalier čestnej légie v roku 1979

https://en.wikipedia.org/wiki/Maria_Helena_Vieira_da_Silva

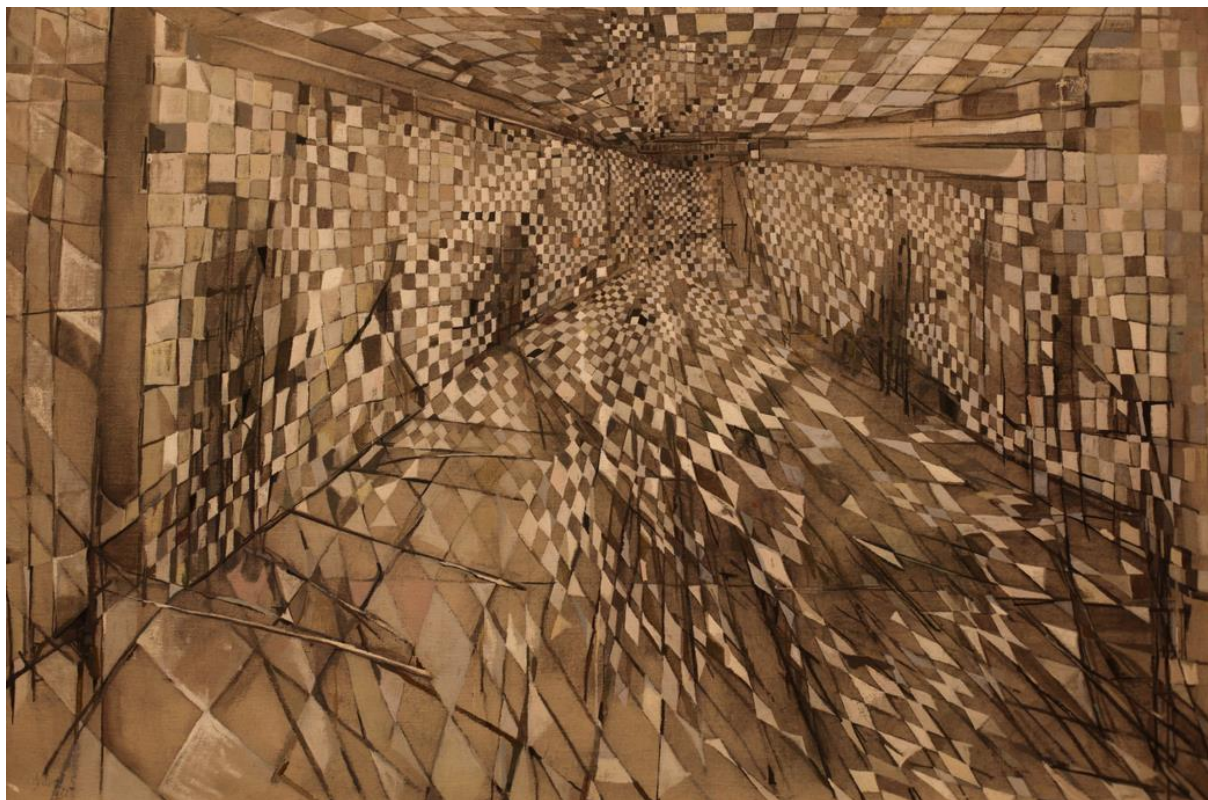
<https://www.google.sk/search?q=Maria+Helena+Vieira+da+Silva&espv=2&biw=1848&bih=995&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0CB4QsARqFQoTCO-U5Ont6cYCFQq-FAodTYkA1A>

M. H. Vieira da Silva: Partia šachu (1943)

M. H. Vieira da Silva:

M. H. Vieira da Silva: Koridor. Sivá izba (1950)

Vielfras - www v súvislosti s heslom *Gulon*; Gulon je *monštrum* známe predovšetkým v Škandinávii, vo Švédsku známe pod menom Jerff, čo neznamená, že ho nepoznali ľudia v Holandsku alebo Nemci, ktorí mu hovorili *Vielfras*; občas sa stáva symbolom nenásytnosti (pozri *Cnosti a Neresti*; *Obžerstvo/Gula*); keď sa cíti prežraté, vtisne sa medzi dva stromy, vyvrhne zhltnutú korisť, aby ju mohlo zožrať ešte raz; niektorí opisujú Gulona ako veľkého leva a polovičnú *hyenu* s ostrými pazúrami a *liščím* chvostom, iní ako veľmi veľkého psa s mačacou tvárou, dlhými hnedými chlpmi; pozri *bestiár*; *atribúty*, *symboly*, *alegórie a prirovnania*; *monštrum*

Vien ml. Joseph-Marie - (†1848); francúzsky maliar, syn maliarov Joseph-Marie Vien st. a Marie-Thérèse Reboul; svoje prvé školenie získal od otca a François-André Vincenta; vystavoval na *Salóne* 1794-1835

Vien st. Joseph Marie - (†1809); francúzsky neoklasicistický maliar; vyhral Prix de Rome v roku 1743 a bol v Ríme od roku 1744 do roku 1750; v tejto dobe boli objavené Herculaneum a Pompeje a boli príčinou veľkého vzrušenia v umeleckom svete; záujem o Vienove maľba inšpirované rímskym životom mu pomohli získať reputáciu priekopníka neoklasicistického štýlu; jeho klasicizmus bol veľmi povrchného druhu; jeho najcharakteristickejšie diela sú sentimentálneho žánru alebo alegorické obrazy s pseudo - starožitnými ozdobami; napriek tomu odhadol vkus doby dobre a mal príkladný úspech; stal sa riaditeľom francúzskej akadémie v Ríme (1775-1781) a ako prvý kráľov maliar ku kráľovi (1789); jeho žiakmi boli *Jacques-Louis David*, Jean-Baptiste Regnault, Francois-Andre Vincent a Jacques Gamelin; pozri *francúzski maliari 18.st.*, *francúzski maliari 19.st.*, *francúzski maliari neoklasicistickí*

<https://conchigliadivenere.wordpress.com/2011/12/23/joseph-marie-vien-1716-1809-french/>

<https://www.google.sk/search?q=Joseph-Marie+Vien&espv=2&biw=1844&bih=995&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0CI4BEIkeahUKEwjnkf-ooPfHAhWHSBQKHS0NBOM>

J. M. Vies st.: Spiaci pustovník (1751)

J. M. Vies st.: Zuzana a starší (18.st.)

J. M. Vien st.: Venuša zranená Diomedom ukladaná Iris (18.st.)

J. M. Vien st.: Predaj amora (1763)

J. M. Vien st.: Príprava nevesty (18.st.)

J.-M. Vien st.: Hlava starca (1755)

J.-M. Vien st.: Prísaha Catilinu (18.-19.st.)

J.-M. Vien st.: Marcus Aurelius rozdeľuje chlieb ľudu (1765)

J.-M. Vien st.: Sultán (1748)

J.-M. Vien st.: Sultana (1748)

J.-M. Vien st.: Dávid sa zmieruje s vôľou Pána, ktorý morom zasiahol jeho kráľovstvo (1743)

J.-M. Vien st.: [Mojžišov] Zázrak s vodou (18.-19.st.)

J.-M. Vien st.: Pápež svätý Gregor Veľký (18.-19.st.)

Vienna - Viedeň
viera -

<https://en.wikipedia.org/wiki/Category:Belief>
<https://cs.wikipedia.org/wiki/Kategorie:V%C3%ADra>
<https://sk.wikipedia.org/wiki/Kateg%C3%B3ria:Viera>

Viera a Múdrost' - pozri *Pistis Sofia*
viera, láska, nádej - pozri *kríž, srdce, kotva; kresťanský symbol*

C. Robetta: Viera a láska (rytina, 1500-1520)

viera kresťanská - v alegórii *Fides*; pozri *Cnosti a Neresti*; *kresťanstvo*; *Kristus Sudca a tribunál apoštolov a svätcov* (Hall); *križ*; *atribúty*, *symboly*, *alegórie a prirovnania*

-v súvislosti s heslom *hlúposť*: v stredoveku považovaná za nedostatok viery, preto *apoštola Tomáša*, neveriaceho vo *zmŕtvychvstanie* Ježiša zobrazovali v prítomnosti osla (ten pre svoju zaťatosť považovaný aj za symbol hlúposti)

Česka v súvislosti s heslom *kacíř*: z gréc. *katharoi* – „čistí“; *katharoi* seba nazývali rigorózní kresťanskí radikáli, ktorí odmietali v 3.st. prijať naspäť do cirkvi odpadlíkov, ktorí sa zo strachu vzdali viery v čase tvrdých protikresťanských ediktov v čase vlády cisára Decia a Valeria a ď.; naproti nim miernejšie stanovisko predstavovala katolícka (t.j. obecná) strana (pozri *katolícka cirkev*)

pozri *jurodiví/blázni v Kristu*; *kostol artikulórný*; *jašterica*, *kotva*, *ryba*, *pes*, *žaba* (suchozemská), *loď*, *maják*; *panny múdre*; *jednorožec*; *Zvestovanie ako lov na jednorožca*; *atribúty*, *symboly*, *alegórie a prirovnania*

<http://fr.wikipedia.org/wiki/Vera>

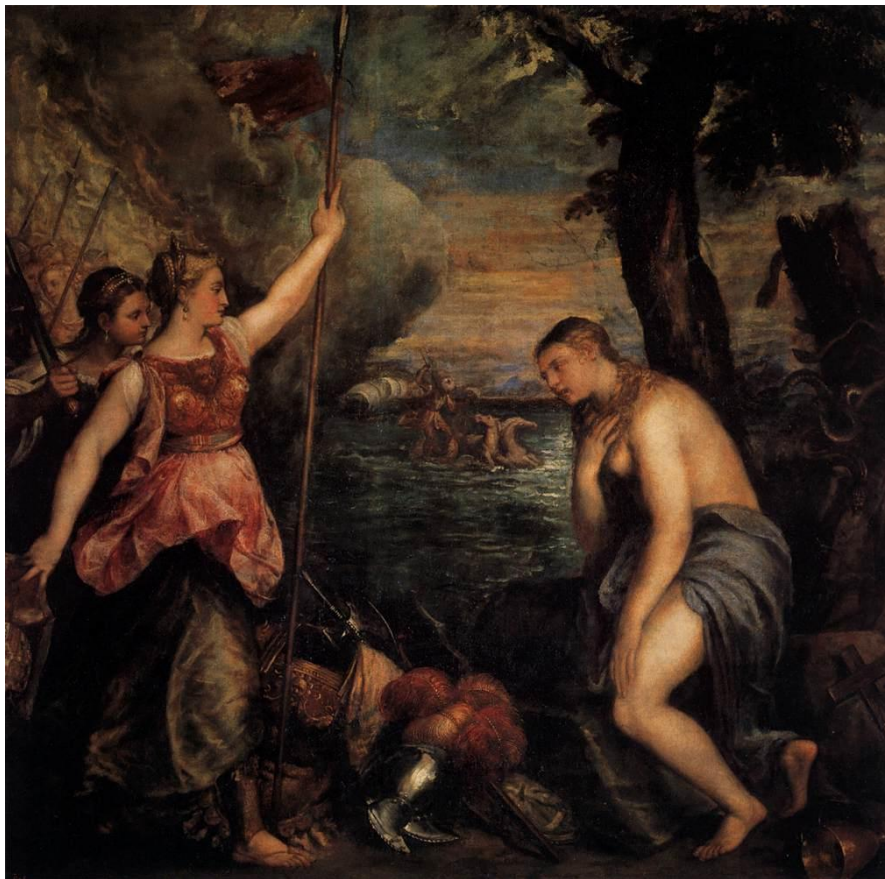
<http://fr.wikipedia.org/wiki/Cat%C3%A9gorie:Croyance>

P. Veronese: Náboženstvo a Viera (1575-1577)

Tizian: Dóže Antonio Grimani kľáči pred Vierou (16.st.)

Tizian: Španielsko podporuje vieru (16.st.)

J. de Backer: Alegória času oslobodzujúceho Vieru (16.st.)

vierolomnosť, nevera - v *alegórii* pozri *Infidelidas, Idolaria, Cnosti a Neresti*

Vietnam - pozri *knihtlač čínska, J. Cifra*

vietnamský divoch - TV: vietnamský divoch patrí k tajomným tvorom podobne ako tibetský *snežný muž*; tým vedcov zberá rôzne legendy o ňom a vydáva sa r. 2013 do doposiaľ nie úplne prebádanej vietnamskej džungle zistiť, či by skutočne mohol existovať; pozri *divoch*

<http://telkac.zoznam.sk/2654086/legendarni-prisery>

viator - *patrónkou* vetra je sv. *Voršila z Kolína/Orsola*; pozri *bohovia vetra; harpye (Wensleydalová); vánok, víchrica; borovica (Becker); fénix (Eberhard); Kukulcan (Jordan); Vayu-Vata; veterná ružica; veterníček, vánok; slovanskí démoni vetra, bohovia vetra*

D. van Tol: Sledovanie papiera vo vetre (17.st.)

F. Valloton: Víchrica

J. Malejovský: Vo vetre (1941)

W. Wojtkiewicz: Jarný vánok (1905)

A. Brunovský: ilustrácia z Modrej knihy rozprávok (1974)

vietor božský - *božský vietor*